

כו:

המניח

פרק שלישי

בבא קמא

רע"ו

לא עבד איניש דינא לנפשיה. ואפי' דין אמת לא יעשה הוא לעצמו אלא ילך אלל הדיון:

דאחמור רב יהודה אמר לא עבד איניש דינא לנפשיה רב נחמן אמר עבד איניש דינא לנפשיה היכא דאיכא פסידא כ"ע לא פליגי דעבד איניש דינא לנפשיה כי פליגי היכא דליכא פסידא רב יהודה אמר לא עבד איניש דינא לנפשיה דכיון דליכא פסידא לזיל קמיה דיינא ר"ג אמר העבד איניש דינא לנפשיה דכיון דברין עבד לא מרח

המניח

פרק שלישי

בבא קמא

כח.

רע"ז

עליון מועד דלוי הוה שביק ליה ומיית דידיה ליכא פסידא דמשלם ליה כוליה: בתם. דלוי הוה אזיל לבי דינא אדהכי מיית דיליה ולית ליה אלל פלגא נוקא:

א וס פ"א

ואי בתם אמאי חייב. בשלמא אי איירי במועד יש לו להמחייב שאינו בהול והיה לו לשומטו אבל אי בתם איירי לא סלקא דעמך שהיה לו לשומטו לפי שהוא בהול שירא להפסיד ולא מסיק אדעמיה לשומטו.

ת"ש אשור שעלה ע"ג חבירו להורגו וכא בעל התחתון ושמט את שלו ונפל עליון ומת פמור מאי לאו יבמועד דליכא פסידא לא יבתם דאיכא פסידא אי הכי אימא סיפא דחפז לעליון ומת חייב ואי בתם אמאי חייב השהיה לו לשמטו ולא שמטו

תוספות רבינו פריץ

ואי בתם אמאי חייב. וא"מ כיון דלא ידע שינויא דהיה לו לשומטו א"כ כי נמי איירי במועד תקשי וי"ל דה"ק אה"כ במועד ודלוי יש לו להמחייב מטעם דהי"ל לשומטו דהא אינו בהול כיון דליכא פסידא, אלא בתם ס"ד דלוי לו להמחייב מה"ט לפי שהוא בהול שהוא ירא להפסיד ולא מסיק אדעמיה לשומטו, ומשי דמ"מ הי"ל לשומטו.